

Του **Δημήτρη Γρηγορόπουλου**

Αμφιλεγόμενη φαίνεται η πορεία για τις ιδιωτικοποιήσεις, αλλά και για άλλα κορυφαία ζητήματα, όπως το χρέος, απ' τις αντικρουόμενες δηλώσεις στελεχών του ΣΥΡΙΖΑ, υπουργών ή και βουλευτών ΣΥΡΙΖΑ και ΑΝΕΛ. Ωστόσο, η πορεία των ιδιωτικοποιήσεων φαίνεται ότι έχει δρομολογηθεί. Υπό συζήτηση είναι ο αριθμός, η μορφή, ο χρόνος των ιδιωτικοποιήσεων. Στη συμφωνία με το Eurogroup (20/2) οι ελληνικές αρχές δεσμεύτηκαν, κατ' εξαίρεση χωρίς «δημιουργική ασάφεια», για τις ιδιωτικοποιήσεις ότι: Πρώτο, «δεν θα καταργήσουν ιδιωτικοποιήσεις που έχουν ολοκληρωθεί», δεύτερο, «στην περίπτωση που ο διαγωνισμός έχει προκηρυχθεί, η κυβέρνηση θα σεβαστεί τη διαδικασία, σύμφωνα με τη νομοθεσία», και τρίτο «θα επανεξετάσουν τις ιδιωτικοποιήσεις που δεν έχουν προκηρυχθεί, αποσκοπώντας στη βελτίωση των όρων, έτσι ώστε να βελτιστοποιηθούν τα μακροπρόθεσμα συμφέροντα του Δημοσίου». Αυτοί οι τρεις άξονες είναι που προσδιορίζουν την πορεία των ιδιωτικοποιήσεων, όπως και οι προγραμματικές δηλώσεις του πρωθυπουργού στη βουλή, οι οποίες δεν συγκρούονται με τις ελληνικές δεσμεύσεις στο Eurogroup. Είναι χαρακτηριστικό ότι έχουν εγκαταλειφθεί οι μέχρι πρόσφατα διακηρύξεις του ΣΥΡΙΖΑ για επανακρατικοποίηση της Ολυμπιακής και του ΟΤΕ, ενώ ο πρωθυπουργός στην επίσκεψη στον κινέζικο στόλο στον Πειραιά διαμήνυσε στους Κινέζους την επιθυμία της κυβέρνησης να επεκταθεί η συνεργασία με την Cosco στο λιμάνι, αδειάζοντας τον αρμόδιο υπουργό που στην ανάληψη των καθηκόντων του είχε διαβεβαιώσει ότι δεν θα επεκταθεί η ιδιωτικοποίηση του λιμανιού απ' την Cosco και ότι θα επανεξεταστεί η σύμβαση που έχει συναφθεί.

Εξάλλου, ο υπουργός Επικρατείας Α. Φλαμπουράρης, υπεύθυνος για το συντονισμό του κυβερνητικού έργου, διαβεβαίωσε ότι μόνο το νερό και η ενέργεια δεν πρόκειται να περάσουν σε χέρια ιδιωτών. Στα σχέδια της κυβέρνησης είναι η σύναψη κοινοπραξιών (ΣΔΙΤ), που θεωρούνται προσφορότερες από ιδεολογική άποψη, αφού παραπέμπουν στη «μικτή οικονομία» και προσπορίζουν περισσότερα κέρδη στο δημόσιο. Για το Ελληνικό, ο Φλαμπουράρης έκανε λόγο για συνεκμετάλλευσή του απ' το δημόσιο και ιδιώτες. Συγκεκριμένα, για το Ελληνικό είπε: «Εγώ έχω μιλήσει για αξιοποίηση με συμμετοχή του ελληνικού δημοσίου, εμείς έχουμε το οικόπεδο, οι άλλοι τα λεφτά, το παραχωρούμε με

50%-50% τα κέρδη, όπως κάναμε με την αντιπαροχή». Γίνεται προσπάθεια η δημόσια περιουσία να μην περιέρχεται σε ιδιωτικά ή κρατικά μονοπώλια. Για τα 14 περιφερειακά αεροδρόμια έχει υπογραφεί προσύμφωνο, αλλά δεν έχει ολοκληρωθεί ο διαγωνισμός. Μπορεί η ιδιωτικοποίησή τους να προχωρήσει με βάση τη συμφωνία του Eurogroup. Αυτή η εξέλιξη παρακωλύεται προς το παρόν απ' το γεγονός ότι «δεν μπορούν να δοθούν πακέτο 14 αεροδρόμια σε μίαν εταιρεία, που βασικός μέτοχος είναι κρατική εταιρεία της Γερμανίας». Απ' τις δημόσιες επιχειρήσεις πρώτος σε ζήτηση τοποθετείται (και απ' τον υπουργό Οικονομικών» η ΤΡΑΙΝΟΣΕ, που συστημικά αποδομείται με την πάγια στις ιδιωτικοποιήσεις τακτική της ζημιογόνου και αντιπαραγωγικής επιχείρησης. Οι πιθανότητες ιδιωτικοποίησης αυξάνονται απ' το γεγονός ότι την εποφθαλμιούν οι Κινέζοι σαν όργανο μεταφοράς των εμπορευμάτων τους στην Ευρώπη, αλλά και οι Ρώσοι.

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ δρομολογεί ιδιωτικοποιήσεις σε τρεις κατευθύνσεις

Η δημοσιονομική ισορροπία και τα πρωτογενή πλεονάσματα (πάγια λιτότητα ή «ευγενέστερα» περιοριστική πολιτική), η εκτεταμένη έως και κυρίαρχη ελαστικοποίηση της εργασίας, η εκποίηση δημόσιου πλούτου είναι θεμελιώδεις ανασυγκροτήσεις, που με όργανο το χρέος και τα μνημόνια, προωθεί το κεφάλαιο ξένο (ιδίως το ευρωπαϊκό) και ελληνικό. Αυτές οι αναδιαρθρώσεις, επειδή αποτελούν στρατηγική του κεφαλαίου στον ολοκληρωτικό καπιταλισμό για την ανάταξη της κερδοφορίας του και την αλλαγή συσχετισμού με την εργατική τάξη και τα λαϊκά στρώματα, θα πραγματοποιούνταν ούτως ή άλλως. Η πραγματοποίησή τους θεωρείται κορυφαία διαδικασία απ' την αγορά και το επιτελείο ΕΕ-ΔΝΤ-ΕΚΤ που διαμηνύουν πως τη θεωρούν κομβικό σημείο της μεταρρυθμιστικής προσπάθειας. Η πρόοδος ή η καθυστέρηση σ' αυτόν τον τομέα εκλαμβάνεται ως δείκτης για τις προθέσεις της νέας ελληνικής κυβέρνησης να υλοποιήσει όσα συμφώνησε στο Eurogroup στις 20/2. Αδιαπραγμάτευτη είναι η απαίτηση για τη μη επανακρατικοποίηση δημόσιων επιχειρήσεων που έχουν ιδιωτικοποιηθεί, δόγμα που ασπάζεται πλέον και η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ. Για τις ιδιωτικοποιήσεις που βρίσκονται σε εξέλιξη προβλέπεται ότι θα προχωρήσουν, αν και υπάρχουν πολιτικές και νομικές δυσκολίες.

Συγκεκριμένα: Στο **Ελληνικό** έχει αναδειχτεί πλειοδότης η Lamda Development του ομίλου Λάτση με προσφορά 915 εκατ. ευρώ. Το Ελεγκτικό Συνέδριο απέρριψε την προσφυγή της Περιφέρειας Αττικής και πολιτών για περιβαλλοντικούς όρους και χαμηλό τίμημα και διέταξε τη συνέχιση του διαγωνισμού για την αξιοποίηση του Ελληνικού, όπως η διενέργεια ανεξάρτητου δημόσιου διαγωνισμού για τη χορήγηση άδειας καζίνο. Πλέον, το έργο μπορεί να σταματήσει μόνο για περιβαλλοντικούς λόγους (απόρριψη των περιβαλλοντικών όρων απ' το ΣτΕ) και καταψήφιση της σχετικής σύμβασης στην ελληνική Βουλή. Υπενθυμίζεται ότι η Lamda Development έχει συμφωνήσει να καταβάλει 915 εκατ. ευρώ σε διάστημα 10ετίας, εκ των οποίων τα 300 εκατ. θα προκαταβληθούν. Ο Σταθάκης πάντως ανέφερε ότι για το Ελληνικό εξετάζεται αναθεώρηση των όρων. Σε άλλους διαγωνισμούς υπάρχουν ανάδοχοι και είτε έχει υπογραφεί το προσύμφωνο και είτε εκκρεμούν αποφάσεις για την ολοκλήρωση της διαδικασίας, οι ιδιωτικοποιήσεις αυτές προχωρούν με βάση τη συμφωνία του Eurogroup.

Η πώληση του **ΔΕΣΦΑ** στη Socar του Αζερμπαϊτζάν τελεί υπό την έγκριση της Κομισιόν. Το τελικό τίμημα που προσφέρουν οι Αζέροι για το 66% του ΔΕΣΦΑ ανέρχεται στα 400 εκατ. ευρώ, απ' τα οποία τα 212 εκατ. θα πάνε στα ΕΛΠΕ που πωλούν το 35% και τα υπόλοιπα στο Δημόσιο που πωλεί το 31%. Η έγκριση της πώλησης του ΔΕΣΦΑ απ' την Κομισιόν αναμένεται στο τρίτο τρίμηνο του έτους, σύμφωνα με πρόσφατες εκτιμήσεις της διοίκησης των ΕΛΠΕ. Παρά τις προεκλογικές επιφυλάξεις, η νέα κυβέρνηση αναμένει τις αποφάσεις της Κομισιόν για να προχωρήσει τις διαδικασίες.

Η αποκρατικοποίηση των **14 περιφερειακών αεροδρομίων** φαίνεται πως αναβάλλεται για μετά τον Ιούνιο, ώστε να επανεξεταστούν οι όροι. Το ενδιαφέρον της γερμανικής πλευράς για την ολοκλήρωση της διαδικασίας είναι μεγάλο, αφού υποψήφιος αγοραστής είναι η γερμανική Fraport με βασικό μέτοχο το γερμανικό δημόσιο, ενώ στο σχήμα συμμετέχει και ο όμιλος Κοπελούζου. Ο κ. Σταθάκης είπε ότι εξετάζεται ενδεχόμενη συμμετοχή του κράτους στον επενδυτικό φορέα και μείωση της χρονικής έκτασης της παραχώρησης. Ενστάσεις έχει διατυπώσει και ο κ. Φλαμπουράρης.

Η ιδιωτικοποίηση της **ΤΡΑΙΝΟΣΕ**: Αν και με αλλεπάλληλες αναβολές δεν πραγματοποιήθηκε ο διαγωνισμός αποκρατικοποίησης, η θετική στάση και η ονομαστική αναφορά σ' αυτήν την ιδιωτικοποίηση απ' τον υπουργό Οικονομίας κ. Βαρουφάκη δείχνει ότι αναθερμαίνεται από ελληνικής πλευράς και από πλευράς ξένων το ενδιαφέρον γι' αυτήν την ιδιωτικοποίηση.

Για την ιδιωτικοποίηση των **ΟΛΠ-ΟΛΘ** η υποβολή δεσμευτικών προσφορών έχει μετατεθεί (προβλεπόταν για το τέλος Δεκεμβρίου του 2014). Παρά τις δηλώσεις του υπουργού Ναυτιλίας ότι δεν θα υπάρξει περαιτέρω επέκταση της COSCO, ο υπουργός Οικονομίας αλλά

και ο πρωθυπουργός έχουν ταχθεί υπέρ της επέκτασης της COSCO.

Για τον **ΑΣΤΕΡΑ** η απορριπτική απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας για την έγκριση του Ειδικού Σχεδίου Χωρικής Ανάπτυξης Δημοσίου Ακινήτου (ΕΣΧΑΔΑ), με βάση το οποίο θα γινόταν η αξιοποίηση, αποτελεί αιτία ματαίωσης σύμφωνα με τη σχετική σύμβαση. Το εάν οι επενδυτές θα συνεχίσουν τη διαβούλευση για την επένδυση ή όχι, όπως και το εάν θ' αλλάξει η μορφή της και το τίμημα είναι κάτι που παραμένει να διακριβωθεί.

Το τίμημα ήταν 400 εκατ. ευρώ, εκ των οποίων τα 100 εκατ. αφορούν το ΤΑΙΠΕΔ και τα υπόλοιπα την Εθνική Τράπεζα. Η μετοχική σύνθεση είναι πολυεθνική με συμμετοχή και κρατικών κεφαλαίων του Άμπου Ντάμπι και του Κουβέιτ. Το θέμα, αν και αφορά το Δημόσιο με το ΤΑΙΠΕΔ, χειρίζεται η Εθνική Τράπεζα. Η νέα ελληνική κυβέρνηση δεν έχει τοποθετηθεί για το θέμα, περιμένοντας τις αντιδράσεις του επενδυτικού σχήματος.

Για την ολοκλήρωση της πώλησης του **Ιπποδρομιακού Στοιχήματος** απομένει η υπογραφή της σύμβασης μεταξύ ΟΠΑΠ (έχει ήδη ιδιωτικοποιηθεί) και ΤΑΙΠΕΔ, σύμφωνα με την οποία το κράτος λαμβάνει 40 εκατ. ευρώ για το ιπποδρομιακό στοίχημα και ακολούθως η ψήφιση της σύμβασης απ' τη Βουλή. Η υπογραφή της σύμβασης ανάμεσα στο ΤΑΙΠΕΔ και τον ΟΠΑΠ παρουσιάζει καθυστερήσεις, αν και κανείς δεν έχει εκφράσει αντιρρήσεις για την ολοκλήρωση της πώλησης. Ο Οργανισμός Διεξαγωγής Ιπποδρομιών (ΟΔΙΕ) οδεύει σε εκκαθάριση, ενώ επιπλέον οι λογαριασμοί του δεσμεύτηκαν λόγω οφειλών σε παλιούς εργαζόμενους.

Πλειοδότες έχουν ανακηρυχθεί και στους διαγωνισμούς μικρών και μεγάλων ακινήτων, οι οποίοι βρίσκονται σε διάφορα στάδια εγκρίσεων, με κυριότερο το ακίνητο της Αφάντου στη Ρόδο.

Βέβαιο είναι πως δεν θα προχωρήσουν οι ιδιωτικοποιήσεις των ΕΥΔΑΠ και ΕΥΑΘ, μετά μάλιστα τη σχετική απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας. Γι' αυτό το ΤΑΙΠΕΔ είχε ζητήσει απ' την προηγούμενη κυβέρνηση ν' αφαιρεθούν οι συμμετοχές του Δημοσίου απ' τα υπό αξιοποίηση περιουσιακά στοιχεία του χαρτοφυλακίου που διαχειρίζεται το Ταμείο. Επίσης, έχει παγώσει η πώληση της «μικρής ΔΕΗ», η οποία θα

απορροφούσε το 30% των μονάδων, του προσωπικού και των πελατών της Επιχείρησης, όπως και η πώληση του 17% του μετοχικού κεφαλαίου της ΔΕΗ.

Ακόμη, γεγονός είναι πως έχει σταματήσει και το πρόγραμμα πώλησης δικαιωμάτων επιλεγμένων ακινήτων του Δημοσίου, αφού περισσότερο απ' το 65% του χαρτοφυλακίου 72000 ακινήτων του Δημοσίου τελούν υπό προβληματικό νομικό καθεστώς.

Προς επανεξέταση τελεί και η παραχώρηση των 10 μεγάλων περιφερειακών λιμένων, όπως της Πάτρας, του Βόλου, του Ηρακλείου, της Ηγουμενίτσας κ.ά., ενώ αναμένεται να ξεπαγώσουν και οι διαγωνισμοί που επρόκειτο να προκηρυχθούν για διάφορες μαρίνες, όπως αυτή των mega yacht στο Λαύριο, αλλά και άλλες μικρότερες ανά την επικράτεια. Ακόμη, σε αναμονή για αποφάσεις έχει τεθεί και η πώληση μετοχών στον Αερολιμένα Αθηνών «Ελ. Βενιζέλος» (30% ΤΑΙΠΕΔ από σύνολο 55% του ελληνικού Δημοσίου). Σημειώνεται πως για το «Ελ. Βενιζέλος» ενδιαφέρονται, πέραν της канаδικής εταιρείας PSP Investments, που έχει ήδη αποκτήσει μετοχές, και όμιλοι κινεζικών συμφερόντων.

Υπό επανεξέταση τελεί και η πώληση μετοχών των Ελληνικών Ταχυδρομείων (90%). Επανεξετάζεται και το ξεμπλοκάρισμα της διαδικασίας παραχώρησης της Εγνατίας Οδού, όπως και η εκμετάλλευση των δικαιωμάτων επί των υπεράκτιων εξαντλημένων κοιτασμάτων φυσικού αερίου στη Νότια Καβάλα, μέσω της χρήσης, αξιοποίησης και εμπορικής εκμετάλλευσης της υποθαλάσσιας κοιλότητας ως εγκατάστασης για την αποθήκευση φυσικού αερίου.

Ακόμη, λόγω του υψηλού γραφειοκρατικού και οικονομικού κόστους της διαχείρισης ακινήτων απ' την ΕΤΑΔ (Εταιρεία Αξιοποίησης Δημοσίου) αναμένεται να επανεξεταστεί απ' τη νέα κυβέρνηση η δυνατότητα αξιοποίησης ακινήτων, που δεν τελούν υπό προβληματικό νομικό καθεστώς (περί τα 10 χιλιάδες ακίνητα).

Ο δημόσιος πλούτος θα εξακολουθήσει να εκποιείται

Οι διακηρύξεις του ΣΥΡΙΖΑ ότι δεν θα ιδιωτικοποιηθούν τα δημόσια αγαθά και ότι θα μπει φραγμός στις ιδιωτικοποιήσεις δεν επαληθεύεται. Η αλήθεια είναι ότι δεν θα δημιουργηθεί και δεν θα πωληθεί σε ιδιώτες η μικρή ΔΕΗ, που θ' απορροφούσε το 30% των μονάδων, του προσωπικού και των πελατών της ΔΕΗ. Ασφαλώς δεν θα προχωρήσει η ιδιωτικοποίηση της

ΕΥΔΑΠ και ΕΥΑΘ, αφού εκδόθηκε και σχετική απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας. Ο συντονιστής του κυβερνητικού έργου κ. Φλαμπουράρης δήλωσε ότι «το νερό και η ενέργεια δεν θα περάσουν στα χέρια των ιδιωτών». Στο ίδιο μήκος κύματος είναι οι τοποθετήσεις των στελεχών του ΣΥΡΙΖΑ. Δημόσια και φυσικά αγαθά όμως δεν είναι μόνο το νερό και η ενέργεια, είναι το φυσικό περιβάλλον συνολικά, ο ορυκτός πλούτος, η παιδεία, η υγεία, η επικοινωνία, η ψυχαγωγία και που όλο και περισσότερο γίνονται βορά του ιδιωτικού κεφαλαίου. Όμως και η μη ιδιωτικοποίηση ακόμη και στο νερό και την ενέργεια νοείται ως μη ιδιωτικοποίηση δημόσιων επιχειρήσεων, ενώ επιτρέπονται απρόσκοπτα οι ιδιωτικές επιχειρήσεις για την εκμετάλλευση και των φυσικών αγαθών, τάση που συνεχώς ενισχύεται. Ο ίδιος ο κ. Φλαμπουράρης ανέπτυξε άνετα ως λογική θέση αυτή την αντίφαση: «Όποιος θέλει να κάνει μονάδα, να κάνει δικά του δίκτυα είναι ελεύθερος, δεν μπορούμε να πουλήσουμε τη ΔΕΗ». Εξάλλου, δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι το κύμα νεοφιλελευθερισμού που ενέσκηψε στην ελληνική κοινωνία και κορυφώνεται στην περίοδο των μνημονίων οδήγησε στην ιδιωτικοποίηση τις δημόσιες επιχειρήσεις (ΔΕΚΟ) είτε με τη μορφή της μετατροπής τους σε ιδιωτικές επιχειρήσεις είτε με την εισαγωγή μέρους του μετοχικού κεφαλαίου τους στο Χρηματιστήριο, εξέλιξη που τις καθιστά επιχειρήσεις κερδοσκοπικές, που επιβάλλουν υπέρμετρες αυξήσεις στους καταναλωτές για την εξασφάλιση υψηλών κερδών και τη διανομή αντίστοιχων μερισμάτων στους μετόχους. Παράλληλα, στις δημόσιες επιχειρήσεις, αλλά γενικότερα και στις δημόσιες υπηρεσίες καθιερώθηκε η ανάληψη λειτουργιών από συνεργεία ιδιωτικών εργολάβων, όπως τα συνεργεία καθαριστριών, συνεργεία διακοπής του ρεύματος κ.ά.

Επιπλέον, εφαρμόζεται και ο θεσμός της σύνδεσης ιδιωτικών επιχειρήσεων με τις δημόσιες, αξιοποιώντας τις παραγωγικές δομές τους και τα δίκτυα διανομής, όπως η εταιρεία Energan, για να πουλά απλώς ρεύμα στους ιδιώτες, σε μικρότερες τιμές μάλιστα, αφού δεν έχει έξοδα παραγωγής! Ιδού η ανωτερότητα του ιδιωτικού τομέα! Με τη νέα κυβέρνηση θα συνεχιστούν οι ιδιωτικοποιήσεις και γενικότερα η δημιουργία ευνοϊκού εδάφους (όπως η ήδη επαγγελθείσα μείωση της φορολογίας στις επιχειρήσεις) για ιδιωτικές επενδύσεις. Η παλαιότερα προβαλλόμενη κενσιανή θέση του κυρίαρχου ρόλου των δημόσιων επενδύσεων για την υπέρβαση της κρίσης φαντάζει πλέον ιδεοληψία στο σημερινό ΣΥΡΙΖΑ. Εξάλλου, τα κονδύλια που προβλέπονται για δημόσιες επενδύσεις δαπανώνται για τις ανάγκες των ισοσκελισμένων προϋπολογισμών και του πρωτογενούς πλεονάσματος. Έπειτα, η απόλυτη κυριαρχία πλέον των αγορών στον ολοκληρωτικό καπιταλισμό είναι ασύμβατη με την ανάληψη δημιουργικού επενδυτικού ρόλου απ' το κράτος. Στο νεοφιλελεύθερο δόγμα το κράτος δεν μπορεί ν' αναλαμβάνει επενδυτικές δραστηριότητες, για τις οποίες αρμόδιες θεωρούνται μόνον οι ιδιωτικές επιχειρήσεις. Αλλά και τα επιτελεία της ΕΕ αξιοποιώντας τα μνημόνια ή τις νέες «συμφωνίες» και τα «προγράμματα» θεωρούν θεμελιώδεις

μεταρρυθμίσεις τις ιδιωτικοποιήσεις και τις ιδιωτικές επενδύσεις γενικότερα και πιέζουν για την ενίσχυσή τους, ακόμη και μέσω των ΕΣΠΑ. Οι πιέσεις της ΕΕ θα ενταθούν με τη νέα συμφωνία του Ιουνίου για ακόμη ευνοϊκότερη μεταχείριση του κεφαλαίου. Στην ίδια κατεύθυνση κινείται το ελληνικό κεφάλαιο μέσω των οργανώσεων του παρέχοντας θερμή υποστήριξη στη συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, που ανταποδίδει τις φιλοφρονήσεις, εξαίροντας και πολλά υποσχόμενη στην «υγιή επιχειρηματικότητα».

Η πρόσφατη (20/2) απόφαση του Eurogroup με την καθοριστική δέσμευση για τι μη μονομερείς ενέργειες απ' τη μεριά της Ελλάδας, προεξοφλεί το σεβασμό, τη συνέχιση ή και την ένταση των ιδιωτικοποιήσεων. Γι' αυτό, δεν δηλώνεται απλώς η δέσμευση για το σεβασμό των πραγματοποιημένων ευρύτατων ιδιωτικοποιήσεων, αλλά η νέα κυβέρνηση αναλαμβάνει την υποχρέωση να δρομολογήσει ιδιωτικοποιήσεις που βρίσκονται σε κάποιο εξελικτικό στάδιο χωρίς να έχουν ολοκληρωθεί και τις οποίες επομένως θα μπορούσε κάλλιστα να τις ακυρώσει και όχι να περιορίζεται στην αναθεώρηση κάποιων όρων της. Δεν αρκείται όμως σ' αυτά. Υποσχέθηκε να επανεξετάσει ιδιωτικοποιήσεις, οι οποίες έχουν προταθεί, χωρίς να έχουν καν προκηρυχθεί, αποσκοπώντας στη «βελτίωση των όρων, έτσι ώστε να βελτιστοποιηθούν τα μακροπρόθεσμα οφέλη του Δημοσίου». Θα πρόκειται για «νεκρανάσταση» ιδιωτικοποιήσεων, που ούτε η συγκυβέρνηση ΝΔ-ΠΑΣΟΚ δεν είχε δρομολογήσει και που τις απέρριπτε μετά βδελυγμίας ο ΣΥΡΙΖΑ ως αντιπολίτευση. Τη φιλοκαπιταλιστική στροφή του ΣΥΡΙΖΑ μαρτυρεί και η αναίρεση της δήθεν ακύρωσης του ΤΑΙΠΕΔ και η ενσωμάτωση σ' αυτό κάθε δημόσιας υπηρεσίας για τη διαχείριση της δημόσιας περιουσίας. Το τελευταίο, σε συνδυασμό με τη θέση του ΣΥΡΙΖΑ για τη συγκρότηση «Ταμείου Εθνικού Πλούτου και Κοινωνικής Ασφάλισης, στο οποίο θα μεταφερθούν όλα τα δικαιώματα επί του ορυκτού και φυσικού πλούτου της χώρας, καθώς και όλη η εμπορεύσιμη κινητή και ακίνητη περιουσία του κράτους» υποδηλώνει ότι οδηγούμαστε στην ένταση των ιδιωτικοποιήσεων. Αυτό επιβεβαιώνεται κι απ' την ενότητα III του e-mail Βαρουφάκη στο Eurogroup (20/2) με τον τίτλο: «Πολιτικές ενίσχυσης της ανάπτυξης». Κεντρική θέση αυτής της ενότητας είναι η αντιμετώπιση της δημόσιας περιουσίας ως οικονομικού πόρου (asset) που μπορεί ν' αποτελεί ιδιοκτησία και να παράγει αξία για την προσέλκυση επενδύσεων, ο σεβασμός και η συμμόρφωση με τη νομοθεσία της ΕΕ, που αφορά τις ιδιωτικοποιήσεις, τις ΣΔΙΤ, τα ΕΣΠΑ κοκ.

Δημοσιεύτηκε στο Πριν στις 15 Μάρτη